ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ **Αρ. Φύλλου 19**

16 Φεβρουαρίου 2010

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 3820

Κύρωση της Σύμβασης μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Βασιλείου του Μαρόκου για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φοροδιαφυγής αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

Άρθρο πρώτο

Κυρώνεται και έχει την ισχύ, που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, η Σύμβαση μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Βασιλείου του Μαρόκου για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φοροδιαφυγής αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος, που υπογράφηκε στο Ραμπάτ, στις 20 Μαρτίου 2007, το κείμενο της οποίας σε πρωτότυπο στην ελληνική και αγγλική γλώσσα έχει ως εξής:

CONVENTION

BETWEEN THE HELLENIC REPUBLIC AND

THE KINGDOM OF MOROCCO

FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND

THE

PREVENTION OF FISCAL EVASION

WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME

The Hellenic Republic and the Kingdom of Morocco, desiring to conclude a Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income:

Have agreed as follows:

CHAPTER I
SCOPE OF THE CONVENTION

Article 1
PERSONS COVERED

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2
TAXES COVERED

1. This Convention shall apply to taxes on income imposed on behalf of a Contracting State or of its political subdivisions or local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.

2. There shall be regarded as taxes on income all taxes imposed on total income, or on elements of income, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, as well as taxes on capital appreciation.

3. The existing taxes to which the Convention shall apply are in particular:

a) In the case of the Hellenic Republic:
 i) the income tax on natural persons;
 ii) the income tax on legal persons;
(hereinafter referred to as "Hellenic tax").

b)In the case of the Kingdom of Morocco:
 i) the general income tax;
 ii) the corporation tax;
(hereinafter referred to as "Moroccan taxes").

4. The Convention shall apply also to any identical or substantially similar taxes which are imposed after the date of signature of the Convention in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any significant changes which have been made in their respective taxation laws.

CHAPTER II
DEFINITIONS

Article 3
GENERAL DEFINITIONS

1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:

a) the terms "a Contracting State" and "the other Contracting State" mean the Hellenic Republic or the Kingdom of Morocco as the context require;

b) the term "Hellenic Republic" comprises the territory of the Hellenic Republic including its territorial sea as well as the part of the sea, the sea-bed and its subsoil under the Mediterranean Sea, over which the Hellenic Republic, in accordance with its internal legislation and international law, has sovereign rights for the purpose of exploration, extraction or exploitation of the natural resources of such areas;

c) the term "Morocco" means the Kingdom of Morocco and, when used in a geographical sense the term "Morocco", includes:

i)The territory of the Kingdom of Morocco, the territorial sea thereof; and

ii) The maritime areas beyond the territorial sea, including the seabed and subsoil thereof (continental shelf) and the exclusive economic zone over which Morocco exercises sovereign rights, in accordance with its domestic laws and international law, for the purpose of exploration and exploitation of the natural resources of such areas;

d) the term "tax" means Hellenic tax or Moroccan tax, as the context requires;

e) the term "person" includes an individual, a company and any other body of persons;

f) the term "company" means any body corporate or any entity, which is treated as a body corporate for tax purposes;

g) the terms "enterprise of a Contracting State" and "enterprise of the other Contracting State" mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;

h) the term "international traffic" means any transport by an aircraft, operated by an enterprise that has its place of effective management in a Contracting State or by a ship which has its place of registration in, or it has been documented by, a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;

i) the term "competent authority" means:

i) in the case of the Hellenic Republic, the Minister of Finance or his authorized representative;

ii) in the case of Morocco, the Minister of Economy and Finance or his authorized representative;

j) the term "national" means:

i) any individual possessing the nationality of a Contracting State;

ii) any legal person, partnership or association deriving its status as such from the laws in force in a Contracting State.

2. As regards the application of the Convention at any time by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning that it has at that time under the law of that State for the purposes of the taxes to which the Convention applies, any meaning under the applicable tax laws of that State prevailing over a meaning given to the term under other laws of that State.

Article 4
RESIDENT

1. For the purposes of this Convention, the term "resident of a Contracting State" means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management or any other criterion of a similar nature, and also includes that State and any political subdivision or local authority thereof. This term, however, does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

a) he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident only of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);

b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has an habitual abode;

c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident only of the State of which he is a national;

d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident only of the State in which its place of effective management is situated.

Article 5

PERMANENT ESTABLISHMENT

1. For the purposes of this Convention, the term "permanent establishment" means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term "permanent establishment" includes especially:

a) a place of management;
b) a branch;
c) an office;
d) a factory;
e) a workshop,
f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources; and
g)a sales outlet.

3. The term "permanent establishment" also encompasses:

a)a building site, a construction, assembly or installation project or supervisory activities in connection therewith, but only if such site, project or activities lasts more than 6 months.

b)the furnishing of services, including consultancy services, by an enterprise through employees or other personnel engaged by the enterprise for such purpose, but only if activities of the nature continue (for the same or a connected project) within a Contracting State for a period or periods aggregating more that 6 months within any twelve month period.

c)A person carrying on activities on shore and offshore in connection with the exploration or exploitation of the sea-bed and its subsoil and the natural resources situated in a Contracting state shall be deemed to have a permanent establishment in that Contracting State.

4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term "permanent establishment" shall be deemed not to include:

a) the use of facilities solely for the purpose of storage or display of goods or merchandise belonging to the enterprise;

b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage or display;

c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;

d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;

e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;

f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in subparagraphs a) to e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from the combination is of a preparatory or auxiliary character.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person -other than an agent of an independent status to whom paragraph 7 applies- is acting in a Contracting State on behalf of an enterprise of the other Contracting State, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in the first mentioned Contracting State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, if such a person:

a)has and habitually exercises in that State an authority to conclude contracts in the name for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph ; or

b)has no such authority, but habitually maintains in the first-mentioned State a stock of goods or merchandise from which he regularly delivers goods or merchandise on behalf of the enterprise.

6. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, an insurance enterprise of a Contracting State shall, except in regard to re-insurance, be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State if it collects premiums in the territory of that other State or insures risks situated therein through a person other than an agent of an independent status to whom paragraph 7 applies.

7. An enterprise of a Contracting State shall not be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State merely because it carries on business in that other State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status provided that such persons are acting in the ordinary course of their business. However, when the activities of such an agent are devoted wholly or almost wholly on behalf of that enterprise, and conditions are made or imposed between that enterprise and the agent in their commercial and financial relations which differ from those which would have been made between independent enterprise, he will not be considered an agent of an independent status within the meaning of this paragraph.

8. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

CHAPTER III

TAXATION OF INCOME

Article 6
INCOME FROM IMMOVABLE PROPERTY

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. The term "immovable property" shall have the meaning, which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources. Ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.
4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

5. Where the ownership of shares or other corporate rights in a company or an other legal entity entitles the owner of such shares or corporate rights to the enjoyment of immovable property held by the company or the other legal entity, income derived by the owner from the use, letting, or use in any other form of this right of enjoyment may be taxed in the Contracting State in which the immovable property is situated.

Article 7
BUSINESS PROFITS

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to :

a) that permanent establishment;

b) sales in that other State of goods or merchandise of the same or similar kind as those sold through that permanent establishment; or

c) other business activities carried on in that other State of the same or similar kind as those effected through that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment

situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred of the purposes of the business of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere. However, no such deduction shall be allowed in respect of amounts, if any, paid (otherwise than towards reimbursement of actual expenses) by the permanent establishment to the head office of the enterprise or any of its other offices, by way of royalties, fees, or other similar payments in return for the use of patents or other rights, or by way of commission, for specific services performed or for management, or, except in the case of the banking enterprise, by way of interest on moneys lent to the permanent establishment. Likewise, no account shall be taken, in the determination of the profits of a permanent establishment, for such payments, charges by the permanent establishment to the head office of the enterprise or any of its other offices.

4. Insofar as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary; the method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.

5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

6. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

7. Where profits include items of income, which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8
SHIPPING AND AIR TRANSPORT

1. Profits derived from the operation of ships engaged in international traffic shall be taxable only in the Contracting State in which the ships are registered or by which they are documented.

2. Profits derived from the operation of aircraft in international traffic shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

3. The provisions of paragraph 2 shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9
ASSOCIATED ENTERPRISES

1. Where:

a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or

b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprises and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State - and taxes accordingly - profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first - mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Convention and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

Article 10
DIVIDENDS

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed :

a- 5 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company (other than a partnership) which holds directly at least 25 per cent of the capital of the company paying the dividends;

b- 10 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. The term "dividends" as used in this Article means income from shares, "jouissance" shares or "jouissance" rights, mining shares, founders' shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

6. Notwithstanding any other provision of this Convention, where a company which is a resident of a Contracting State has a permanent establishment in the other Contracting State, the profits taxable under the paragraph 1 of Article 7 may be subject to a withholding tax in that other State, in accordance with the laws of that State, but the tax so charged shall not exceed 7.5 per cent of the amount of those profits after deducting therefrom the corporate income tax imposed thereon in that other State.

Article 11
INTEREST

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the interest is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 percent of

the gross amount of the interest. The competent authorities of the Contracting State shall by mutual agreement settle the mode of application of this limitation.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, interest arising from a Contracting State and paid to the Government or to the Central Bank of the other Contracting State, shall be exempt from tax in the first-mentioned Contracting State.

4. The term "interest" as used in this Article, means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this Article.

5. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case, the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

6. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

7. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payment shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 12
ROYALTIES

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the royalties is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the royalties. The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of this limitation.

3. The term "royalties", as used in this Article, means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work including cinematograph films and films or tapes for television or radio broadcasting or broadcasting by satellite, cables, optical fibres or similar technology used for public broadcasting, magnetic tapes, discs or laser discs (software), any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for the use of, or the right to use, industrial, commercial, agricultural or scientific equipment, or for information concerning industrial, commercial, agricultural or scientific experience (know-how).
The term "royalties" also encompasses gains derived from the alienation of any such right or property that were contingent on the production, productivity, use or disposition thereof, except where such right or property is maintained more than two years.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State where the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the liability to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 13

CAPITAL GAINS

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other State.

3. Gains from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic or movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft, shall be taxable only in the Contracting State in which the profits of such ships or aircraft are taxable according to the provisions of Article 8.

4. Gains from the alienation of shares of the capital stock of a company, the property of which consists directly or indirectly principally of immovable property situated in a Contracting State may be taxed in that Contracting State.

5. Gains from the alienation of any property other than that referred to in paragraphs 1 to 4 of this Article and in paragraph 3 of Article 12 shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 14
INDEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Income derived by a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State except in the following circumstances, when such income may also be taxed in the other Contracting State:

a)if he has a fixed base regularly available to him in the other Contracting State for the purpose of performing his activities; in that case, only so much of the income as is attributable to that fixed base may be taxed in the other Contracting State; or

b)if his stay in the other Contracting State is for a period or periods amounting to or exceeding in the aggregate 183 days in any twelve-month period commencing or ending in the fiscal year concerned; in that case, only so much of the income as is derived from his activities performed in that other State may be taxed in that other State.

2. The term "professional services" includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 15
DEPENDENT PERSONAL SERVICES

1.Subject to the provisions of Articles 16, 18, 19, 20 and 21, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if :

a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve-month period commencing or ending in the fiscal year concerned, and
b) the remuneration is paid by or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State, and
c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic, may be taxed in the Contracting State in which the profits from the operation of the ship or aircraft are taxable according to the provisions of Article 8.

Article 16
DIRECTORS' FEES AND REMUNERATION OF TOP-LEVEL MANAGERIAL OFFICIALS

1. Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors, of supervisors or of a similar organ of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in his capacity as an official in a top-level managerial position of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 17
ARTISTES AND SPORTSPERSONS

1. Notwithstanding the provisions of Articles 14 and 15, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsperson, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsperson in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsperson himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 14 and 15, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsperson are exercised.

3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article, income derived from the exercise of activities as mentioned in paragraph 1, through a program of sport and cultural cooperation approved and financed wholly or mainly by the government of the two Contracting States and which are carried on, on a non profit basis, shall be exempt from tax in the Contracting State where such activities are exercised.

Article 18
PENSIONS AND SOCIAL SECURITY PAYMENTS

1. Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 19, pensions and other similar remuneration paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment shall be taxable only in that State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, pensions and other payments made under the social security legislation of a Contracting State may be taxed in that State.

Article 19
GOVERNMENT SERVICES

1. a) Salaries, wages and other similar remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.

b) However, such salaries, wages and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that other State and the individual is a resident of that State who:

i) is a national of that State; or
ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.

2. a) Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.

b) However, such pension shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a national of, that other State.

3. The provisions of Articles 15, 16, 17 and 18 shall apply to salaries, wages and other similar remuneration and to pensions in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof.

Article 20
STUDENTS AND APPRENTICES

Payments which a student or business apprentice who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned Contracting State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise from sources outside that State.

Article 21
TEACHERS AND RESEARCHERS

1. Any individual who visits a Contracting State at the invitation of that State, of a university, an educational establishment or any other non-profit cultural institution for a period not exceeding two years for the sole purpose of teaching, giving conferences or carrying out researches in that institution, and who is or was immediately before that visit, a resident of thc other Contracting State, shall be exempt from tax in the first Contracting State on the remuneration he receives in respect of such activity, provided that such remuneration is derived from sources outside that State.

2.The provisions of paragraph 1 shall not apply to remunerations received in respect of research works undertaken not in the public interest but chiefly for the private benefit of a specific person or persons.

Article 22
OTHER INCOME

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Convention shall be taxable only in that State.

2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

CHAPTER IV
METHODS FOR ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

Article 23
ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

1. Where a resident of a Contracting State derives income which, in accordance with the provisions of this Convention, may be taxed in the other Contracting State, the first - mentioned State shall allow, subject to the provision of paragraph 2, as a deduction from the tax on the income of that resident an amount equal to the income tax paid in that other State.
Such deduction, however, shall not exceed that part of the tax, as computed before the deduction is given, which is attributable to such income which may be taxed in that other State.

2. Where, in accordance with the law of a Contracting State, an exemption from, or a reduction of, taxes covered by this Convention is granted for the purpose of encouraging economic development in that State, the tax which would have been paid but for such exemption or reduction shall be deemed to have been paid for the purposes of paragraph 1.

3.Where, in accordance with any provision of this Convention, income derived by a resident of a Contracting State is exempt from tax in that State, such State may nevertheless, in calculating the rate of tax on the remaining income of such resident, take into account the exempted income.

CHAPTER V
SPECIAL PROVISION

Article 24
NON - DISCRIMINATION

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome

than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.

2. Stateless persons who are residents of a Contracting State shall not be subjected in either Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which national of the State concerned in the same circumstances in particular with respect to residence, are or may be subjected.

3.The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favorably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.

4. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 7 of Article 11, or paragraph 6 of Article 12, apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State.

5. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.

6. In no case shall the provisions of this Article be construed as preventing either Contracting State from:
- imposing a tax as described in paragraph 6 of Article 10;
- applying the provisions of its domestic law as regards thin capitalization.

7. The provisions of this Article shall, notwithstanding the provisions of Article 2, apply to taxes of every kind and description.

Article 25
MUTUAL AGREEMENT PROCEDURE

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those

States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 24, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Convention.

2. The competent authority shall endeavor, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Convention. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavor to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Convention.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly, including through a joint commission consisting of themselves or their representatives, for the purpose of reaching and agreement in the sense of the preceding paragraphs.

Article 26
EXCHANGE OF INFORMATION

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Convention or of the domestic laws of the Contracting States concerning taxes covered by the Convention insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention. The exchange of information is not restricted by Article 1. Any information received by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) involved in the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes covered by the Convention. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;

b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;

c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).

Article 27
ASSISTANCE IN RECOVERY

1. The Contracting States shall, to the extent permitted by their respective domestic law, lend assistance to each other in order to recover the taxes referred to in Article 2 as well as interest and penalties with regard to such taxes, provided that reasonable steps to recover such taxes have been taken by the Contracting State requesting such assistance.

2. Claims which are subject of request for assistance shall not have priority over taxes owing in the Contracting State rendering assistance and the provisions of paragraph 1 of Article 26 shall also apply to any information which, by virtue of this Article, is supplied to the competent authority of a Contracting State.

3. The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of the provisions of this Article.

Article 28
MEMBERS OF DIPLOMATIC MISSIONS AND CONSULAR POSTS

Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

CHAPTER VI
FINAL PROVISIONS

Article 29
ENTRY INTO FORCE

1. The Contracting States shall notify each other in writing, through diplomatic channels, the completion of the procedure required by the respective laws.

2. The Convention shall enter into force thirty (30) days after the date of the exchange of instruments of ratification and its provisions shall have effect:

i) in respect of taxes withheld at source, for amount paid or credited, on or after the first day of January of the first calendar year following that in which this Convention enters into force; and

ii) in respect of other taxes, for any taxable year or period beginning on or after the first day of January of the calendar year following that in which this Convention enters into force.

Article 30
TERMINATION

This Convention shall remain in force until terminated by a Contracting State. Either Contracting State may terminate the Convention, through diplomatic channels, by giving notice of termination at least six months before the end of any calendar year after the fifth year following the year in which the Convention has entered into force. In such case, the Convention shall cease to have effect:

i) in respect of taxes withheld at source, for amount paid or credited, on or after the first day of January of the first calendar year following that in which such notice is given; and

ii) in respect of other taxes, for any taxable year or period beginning on or after the first day of January of the first calendar year following that in which such notice is given.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned duly authorized thereto by their respective Governments, have signed this Convention.

Done in duplicate at Rabat, on 20 March 2007, in the Arabic, Greek, French and English languages, each text being equally authentic. In case of divergence of interpretation, the English text shall prevail.

FOR THE GOVERNMENT OF THE HELLENIC REPUBLIC	**FOR THE GOVERNMENT OF THE KINGDOM OF MOROCCO**
Evripidis STYLIANIDIS	Mustapha MECHAHOURI
Deputy Minister for Minister Foreign Affairs	Minister of Foreign Trade

ΣΥΜΒΑΣΗ

ΜΕΤΑΞΥ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΜΑΡΟΚΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΦΥΓΗ ΤΗΣ ΔΙΠΛΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΠΟΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΦΟΡΟΔΙΑΦΥΓΗΣ ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΦΟΡΟΥΣ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ

Η Ελληνική Δημοκρατία και το Βασίλειο του Μαρόκου, επιθυμώντας να συνάψουν Σύμβαση για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φοροδιαφυγής αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος, συμφώνησαν τα ακόλουθα:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι
ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ

Άρθρο 1
ΠΡΟΣΩΠΑ ΣΤΑ ΟΠΟΙΑ ΕΦΑΡΜΟΖΕΤΑΙ Η ΣΥΜΒΑΣΗ

Η παρούσα Σύμβαση εφαρμόζεται στα πρόσωπα που είναι κάτοικοι του ενός ή των δύο Συμβαλλομένων Κρατών.

Άρθρο 2
ΦΟΡΟΙ ΠΟΥ ΚΑΛΥΠΤΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗ ΣΥΜΒΑΣΗ

1. Η παρούσα Σύμβαση εφαρμόζεται στους φόρους εισοδήματος, που επιβάλλονται για λογαριασμό καθενός από τα Συμβαλλόμενα Κράτη ή των πολιτικών του υποδιαιρέσεων ή των τοπικών του αρχών, ανεξάρτητα από τον τρόπο με τον οποίο επιβάλλονται.

2. Φόροι εισοδήματος θεωρούνται όλοι οι φόροι που επιβάλλονται στο συνολικό εισόδημα ή σε στοιχεία του εισοδήματος, συμπεριλαμβανομένων των φόρων που επιβάλλονται στην ωφέλεια που προκύπτει από την εκποίηση κινητής ή ακίνητης περιουσίας, καθώς επίσης και των φόρων που επιβάλλονται στην υπεραξία που προκύπτει από την ανατίμηση του κεφαλαίου.

3. Οι υφιστάμενοι φόροι επί των οποίων εφαρμόζεται η παρούσα Σύμβαση ειδικότερα είναι:

α) Στην περίπτωση της Ελληνικής Δημοκρατίας:
i) ο φόρος εισοδήματος φυσικών προσώπων,
ii) ο φόρος εισοδήματος νομικών προσώπων,
(εφεξής αναφερόμενος ως «Ελληνικός φόρος»).

β) Στην περίπτωση του Βασιλείου του Μαρόκου
i) ο γενικός φόρος εισοδήματος,
ii) ο φόρος εταιρειών
(εφεξής αναφερόμενοι ως «Μαροκινοί φόροι»).

4. Η παρούσα Σύμβαση εφαρμόζεται επίσης σε οποιουσδήποτε ταυτόσημους ή ουσιωδώς παρόμοιους φόρους, οι οποίοι επιβάλλονται μετά την ημερομηνία υπογραφής της Σύμβασης, επιπρόσθετα ή σε αντικατάσταση των υφιστάμενων φόρων. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών, γνωστοποιούν η μία στην άλλη οποιεσδήποτε ουσιώδεις μεταβολές έχουν επέλθει στις φορολογικές νομοθεσίες τους αντίστοιχα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙ
ΟΡΙΣΜΟΙ

Άρθρο 3
ΓΕΝΙΚΟΙ ΟΡΙΣΜΟΙ

1. Για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης, εκτός αν η έννοια του κειμένου απαιτεί διαφορετικά:

α) οι όροι «ένα Συμβαλλόμενο Κράτος» και «το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος» υποδηλώνουν την Ελληνική Δημοκρατία ή το Βασίλειο του Μαρόκου, όπως το κείμενο απαιτεί,

β) ο όρος «Ελληνική Δημοκρατία» περιλαμβάνει το έδαφος της Ελληνικής Δημοκρατίας, συμπεριλαμβανομένων των χωρικών της υδάτων, καθώς επίσης και του τμήματος των υδάτων, του βυθού και του υπεδάφους κάτω από τη Μεσόγειο Θάλασσα, επί των οποίων η Ελληνική Δημοκρατία έχει κυριαρχικά δικαιώματα, σύμφωνα με την εσωτερική της νομοθεσία και με το διεθνές δίκαιο, προς το σκοπό της εξερεύνησης, εξόρυξης ή εκμετάλλευσης των φυσικών πόρων αυτών των περιοχών,

γ) ο όρος «Μαρόκο» υποδηλώνει το Βασίλειο του Μαρόκου και όταν χρησιμοποιείται με την γεωγραφική έννοια, περιλαμβάνει:

ι) το έδαφος του Βασιλείου του Μαρόκου, τα χωρικά ύδατα και

ιι) τις θαλάσσιες περιοχές πέραν των χωρικών υδάτων, συμπεριλαμβανομένου του θαλασσίου βυθού και του υπεδάφους του (υφαλοκρηπίδα) και την αποκλειστική οικονομική ζώνη, επί της οποίας το Μαρόκο ασκεί κυριαρχικά δικαιώματα, σύμφωνα με την εσωτερική του νομοθεσία και με το διεθνές δίκαιο, με σκοπό την εξερεύνηση και την εκμετάλλευση των φυσικών πόρων αυτών των περιοχών,

δ) ο όρος «φόρος» υποδηλώνει τον Ελληνικό ή τον Μαροκινό φόρο, όπως το κείμενο απαιτεί,

ε) ο όρος «πρόσωπο» περιλαμβάνει ένα φυσικό πρόσωπο, μια εταιρεία και οποιαδήποτε άλλη ένωση προσώπων,

στ) ο όρος «εταιρεία» υποδηλώνει οποιαδήποτε εταιρική μορφή κεφαλαιουχικού χαρακτήρα ή οποιοδήποτε νομικό πρόσωπο, το οποίο έχει την ίδια φορολογική μεταχείριση με μια εταιρική μορφή κεφαλαιουχικού χαρακτήρα,

ζ) οι όροι «επιχείρηση του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους» και «επιχείρηση του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους» υποδηλώνουν, αντίστοιχα, την επιχείρηση που ασκείται από κάτοικο του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους και την επιχείρηση που ασκείται από κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους,

η) ο όρος «διεθνείς μεταφορές» υποδηλώνει οποιαδήποτε μεταφορά με αεροσκάφος την εκμετάλλευση του οποίου έχει μια επιχείρηση που έχει την έδρα της πραγματικής διοίκησής της στο ένα Συμβαλλόμενο Κράτος ή με πλοίο έχει νηολογηθεί ή εφοδιασθεί με ναυτιλιακά έγγραφα από το ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, εκτός εάν το πλοίο ή το αεροσκάφος εκτελεί δρομολόγια ή πλόες αποκλειστικά μεταξύ τοποθεσιών εντός του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους,

θ) ο όρος «αρμόδια αρχή» υποδηλώνει:

(i) στην περίπτωση της Ελληνικής Δημοκρατίας, τον Υπουργό Οικονομικών ή τον εξουσιοδοτημένο εκπρόσωπό του,

(ii) στην περίπτωση του Μαρόκου, τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών ή τον εξουσιοδοτημένο εκπρόσωπό του,

ι) ο όρος «υπήκοος» υποδηλώνει:

(i) οποιοδήποτε φυσικό πρόσωπο, το οποίο έχει την ιθαγένεια ενός από τα Συμβαλλόμενα Κράτη,

(ii) οποιοδήποτε νομικό πρόσωπο, προσωπική εταιρεία ή ένωση προσώπων που αποκτά το νομικό καθεστώς του από τους νόμους που ισχύουν σε ένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη.

2. Όσον αφορά την εφαρμογή, σε οποιαδήποτε χρονική στιγμή, της παρούσας Σύμβασης από ένα Συμβαλλό-

μενο Κράτος, κάθε όρος που δεν καθορίζεται σε αυτήν έχει, εκτός εάν η έννοια του κειμένου (context) απαιτβί διαφορετικά, την έννοια την οποία έχει κατά τη στιγμή της εφαρμογής, σύμφωνα με τους νόμους αυτού του Κράτους, σχετικά με τους φόρους στους οποίους εφαρμόζεται η παρούσα Σύμβαση, υπερισχύουσας οποιασδήποτε σημασίας δίδεται στον όρο αυτόν, σύμφωνα με την ισχύουσα φορολογική νομοθεσία αυτού του Κράτους, σε σχέση προς εκείνη που δίδεται στον όρο αυτόν, σύμφωνα με τους άλλους νόμους αυτού του Κράτους.

Άρθρο 4
ΚΑΤΟΙΚΟΣ

1. Για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης, ο όρος «κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους» σημαίνει οποιοδήποτε πρόσωπο το οποίο, σύμφωνα με τους νόμους αυτού του Κράτους, υπόκειται σε φορολογία σε αυτό λόγω κατοικίας του, διαμονής του, τόπου διοίκησης των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων του ή άλλου κριτηρίου παρόμοιας φύσης και, επίσης, περιλαμβάνει αυτό το Κράτος και κάθε πολιτική υποδιαίρεση ή τοπική αρχή αυτού. Ο όρος αυτός, όμως, δεν περιλαμβάνει οποιοδήποτε πρόσωπο, το οποίο υπόκειται σε φορολογία στο Κράτος αυτό, μόνον όσον αφορά εισόδημα από πηγές εντός αυτού του Κράτους.

2. Αν, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1, ένα φυσικό πρόσωπο είναι κάτοικος και των δύο Συμβαλλομένων Κρατών, τότε η κατάστασή του καθορίζεται ως εξής:

α) Θεωρείται ότι είναι κάτοικος του Κράτους στο οποίο διαθέτει μόνιμη οικογενειακή εστία. Αν αυτός διαθέτει μόνιμη οικογενειακή εστία και στα δύο Κράτη, αυτός θεωρείται κάτοικος μόνο του Κράτους με το οποίο διατηρεί στενότερους προσωπικούς και οικονομικούς δεσμούς (κέντρο ζωτικών συμφερόντων),

β) αν το Κράτος στο οποίο έχει το κέντρο των ζωτικών του συμφερόντων δεν μπορεί να καθορισθεί ή αν δεν διαθέτει μόνιμη οικογενειακή εστία σε κανένα από τα δύο Κράτη, θεωρείται κάτοικος μόνο του Κράτους, στο οποίο έχει την συνήθη διαμονή του,

γ) αν έχει συνήθη διαμονή και στα δύο Κράτη ή σε κανένα από αυτά, θεωρείται κάτοικος μόνον του Κράτους, του οποίου είναι υπήκοος,

δ) αν είναι υπήκοος και των δύο Κρατών ή κανενός από αυτά, οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών διευθετούν το θέμα με αμοιβαία συμφωνία.

3. Αν, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1, ένα πρόσωπο, εκτός από φυσικό πρόσωπο, είναι κάτοικος και των δύο Συμβαλλόμενων Κρατών, τότε θεωρείται κάτοικος μόνον του Κράτους, στο οποίο βρίσκεται η έδρα της πραγματικής του διοίκησης.

Άρθρο 5
ΜΟΝΙΜΗ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

1. Για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης, ο όρος «μόνιμη εγκατάσταση» υποδηλώνει έναν καθορισμένο τόπο επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, μέσω του οποίου διεξάγονται οι εργασίες μιας επιχείρησης εν όλω ή εν μέρει.

2. Ο όρος «μόνιμη εγκατάσταση» περιλαμβάνει ειδικότερα:

α) έδρα διοίκησης,

β) υποκατάστημα,

γ) γραφείο,

δ) εργοστάσιο,

ε) εργαστήριο,

στ) ορυχείο, πηγή πετρελαίου ή αερίου, λατομείο ή οποιοδήποτε άλλο τόπο εξόρυξης φυσικών πόρων και

ζ) κατάστημα πωλήσεων.

3. Ο όρος «μόνιμη εγκατάσταση» περιλαμβάνει επίσης:

α) Ένα εργοτάξιο, ένα έργο κατασκευής, συναρμολόγησης ή εγκατάστασης ή δραστηριότητες επίβλεψης που συνδέονται με αυτά, αλλά μόνον εφόσον αυτό το εργοτάξιο, το έργο ή οι δραστηριότητες μηνών διαρκούν πλέον των έξι (6) μηνών.

β) Την παροχή υπηρεσιών, συμπεριλαμβανομένων των υπηρεσιών συμβούλου, από μία επιχείρηση, μέσω υπαλλήλων της ή άλλου προσωπικού, το οποίο απασχολείται από την επιχείρηση για το σκοπό αυτόν, αλλά μόνον εφόσον οι δραστηριότητες αυτής της φύσης διαρκούν (για το ίδιο ή για συναφές έργο) στο ένα Συμβαλλόμενο Κράτος για μια περίοδο ή περιόδους που υπερβαίνουν αθροιστικά τους έξι (6) μήνες σε οποιοδήποτε δωδεκάμηνη περίοδο.

γ) Ένα πρόσωπο που διεξάγει παράκτιες και υπεράκτιες δραστηριότητες, οι οποίες σχετίζονται με την εξερεύνηση ή την εκμετάλλευση του βυθού και του υπεδάφους του και των φυσικών πόρων, που βρίσκονται στο ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, θεωρείται ότι έχει μόνιμη εγκατάσταση σε αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος.

4. Ανεξάρτητα από τις προηγούμενες διατάξεις αυτού του Άρθρου, ο όρος «μόνιμη εγκατάσταση» δεν θεωρείται ότι περιλαμβάνει:

α) τη χρήση εγκαταστάσεων αποκλειστικά με σκοπό την αποθήκευση ή την έκθεση αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση,

β) τη διατήρηση αποθέματος αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση αποκλειστικά με σκοπό την αποθήκευση ή την έκθεση,

γ) τη διατήρηση αποθέματος αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση, αποκλειστικά με σκοπό την επεξεργασία από άλλη επιχείρηση,

δ) τη διατήρηση καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, αποκλειστικά με σκοπό την αγορά αγαθών ή εμπορευμάτων ή για την συλλογή πληροφοριών για την επιχείρηση,

ε) τη διατήρηση καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων αποκλειστικά με σκοπό την άσκηση, για την επιχείρηση, οποιασδήποτε άλλης δραστηριότητας προπαρασκευαστικού ή βοηθητικού χαρακτήρα,

στ) τη διατήρηση καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, αποκλειστικά με σκοπό την άσκηση ενός συνδυασμού δραστηριοτήτων από τις αναφερόμενες στις υποπαραγράφους α) έως ε), εφόσον η συνολική δραστηριότητα του εν λόγω καθορισμένου τόπου, η οποία προκύπτει από αυτόν τον συνδυασμό, είναι προπαρασκευαστικού ή βοηθητικού χαρακτήρα.

5. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2, όταν ένα πρόσωπο -εκτός από ανεξάρτητο πράκτορα, για τον οποίο εφαρμόζεται η παράγραφος 7- ενεργεί σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος για λογαριασμό μιας επιχείρησης του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, αυτή η επιχείρηση θεωρείται ότι έχει μόνιμη εγκατάσταση στο πρώτο - μνημονευόμενο Συμβαλλόμενο Κράτος σε σχέση με οποιεσδήποτε δραστηριότητες αναλαμβάνει το πρόσωπο αυτό για την επιχείρηση, εάν αυτό το πρόσωπο:

α) Έχει και συνήθως ασκεί σε αυτό το Κράτος την εξουσιοδότηση να συνάπτει συμβόλαια στο όνομα της επιχείρησης, εκτός εάν οι δραστηριότητες αυτού του προσώπου περιορίζονται σε αυτές που αναφέρονται στην παράγραφο 4, οι οποίες, εάν ασκούνται μέσω καθορισμένης βάσης επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, δεν καθιστούν αυτήν την καθορισμένη βάση επιχειρηματικών δραστηριοτήτων μόνιμη εγκατάσταση, σύμφωνα με τις διατάξεις αυτής της παραγράφου ή

β) δεν έχει τέτοια εξουσία, αλλά συνήθως διατηρεί στο πρώτο - μνημονευόμενο Κράτος απόθεμα αγαθών ή εμπορευμάτων, από το οποίο συστηματικά παραδίδει αγαθά ή εμπορεύματα εκ μέρους της επιχείρησης.

6. Ανεξάρτητα από τις προηγούμενες διατάξεις αυτού του Άρθρου, μια ασφαλιστική επιχείρηση του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, εξαιρουμένης της αντασφάλισης, θεωρείται ότι έχει μόνιμη εγκατάσταση, στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος εάν συλλέγει ασφάλιστρα στο έδαφος αυτού του άλλου Κράτους ή ασφαλίζει κινδύνους που ανακύπτουν εκεί μέσω ενός προσώπου, το οποίο δεν είναι ανεξάρτητος πράκτορας, για τον οποίο εφαρμόζεται η παράγραφος 7.

7. Μια επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους δεν θεωρείται ότι έχει μόνιμη εγκατάσταση στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος απλά και μόνο επειδή διεξάγει εργασίες σε αυτό το Κράτος μέσω ενός μεσίτη, γενικού αντιπροσώπου με προμήθεια ή άλλου ανεξάρτητου πράκτορα, υπό τον όρο ότι τα πρόσωπα αυτά ενεργούν εντός των συνηθισμένων πλαισίων της δραστηριότητας τους. Εντούτοις, όταν οι δραστηριότητες ενός τέτοιου πράκτορα ασκούνται πλήρως ή σχεδόν πλήρως για λογαριασμό αυτής της επιχείρησης και οι όροι που επικρατούν ή επιβάλλονται μεταξύ της επιχείρησης και του πράκτορα στις εμπορικές και οικονομικές σχέσεις τους διαφέρουν από εκείνους που συνάπτονται μεταξύ ανεξάρτητων επιχειρήσεων, ο πράκτορας αυτός δεν θεωρείται ανεξάρτητος, κατά την έννοια της παραγράφου αυτής.

8. Το γεγονός ότι μια εταιρεία, η οποία είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, ελέγχει ή ελέγχεται από εταιρεία που είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους ή που διεξάγει εργασίες σε αυτό το άλλο Κράτος (είτε μέσω μόνιμης εγκατάστασης είτε με άλλον τρόπο), δεν καθιστά αυτό και μόνον την καθεμιά από τις εταιρείες μόνιμη εγκατάσταση της άλλης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ
ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ

Άρθρο 6
ΕΙΣΟΔΗΜΑ ΑΠΟ ΑΚΙΝΗΤΗ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ

Εισόδημα που αποκτάται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτος από ακίνητη περιουσία (συμπεριλαμβανομένου του εισοδήματος από γεωργία ή δασοκομία) που βρίσκεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μπορεί να φορολογείται σε αυτό το άλλο Κράτος.

2. Ο όρος «ακίνητη περιουσία» έχει την έννοια, η οποία καθορίζεται από την νομοθεσία του Συμβαλλόμενου Κράτους, στο οποίο βρίσκεται αυτή η περιουσία. Ο όρος περιλαμβάνει, εν πάση περιπτώσει, περιουσία παρεπόμενη της ακίνητης περιουσίας, τα ζώα και τον εξοπλισμό που χρησιμοποιούνται στη γεωργία και στη δασοκομία, δικαιώματα στα οποία εφαρμόζονται οι διατάξεις του γενικού δικαίου για την έγγειο ιδιοκτησία, επικαρπία ακίνητης περιουσίας και δικαιώματα τα οποία παρέχουν προσόδους, μεταβαλλόμενες ή πάγιες, ως αντάλλαγμα για την εκμετάλλευση ή για το δικαίωμα εκμετάλλευσης, μεταλλευτικών κοιτασμάτων, πηγών και άλλων φυσικών πόρων. Πλοία, πλοιάρια και αεροσκάφη δεν θεωρούνται ως ακίνητη περιουσία.

3. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 εφαρμόζονται σε εισόδημα που προέρχεται από την άμεση χρήση, εκμίσθωση ή οποιασδήποτε άλλης μορφής χρήση ακίνητης περιουσίας.

4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 3 εφαρμόζονται επίσης στο εισόδημα από ακίνητη περιουσία μιας επιχείρησης και στο εισόδημα από ακίνητη περιουσία, η οποία χρησιμοποιείται για την παροχή ανεξάρτητων προσωπικών υπηρεσιών.

5. Όταν η κυριότητα μετοχών ή άλλων εταιρικών δικαιωμάτων σε μια εταιρεία ή σε μια άλλη νομική οντότητα παρέχει στον κύριο τέτοιων μετοχών ή εταιρικών δικαιωμάτων, το δικαίωμα επικαρπίας της ακίνητης περιουσίας που ανήκει στην εταιρεία ή τη νομική οντότητα, το εισόδημα που προκύπτει για τον κύριο από την άσκηση, μίσθωση ή χρήση αυτού του δικαιώματος επικαρπίας υπ' οποιανδήποτε άλλη μορφή, μπορεί να φορολογείται στο Συμβαλλόμενο Κράτος, στο οποίο βρίσκεται η ακίνητη περιουσία.

Άρθρο 7
ΚΕΡΔΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

1. Τα κέρδη μιας επιχείρησης του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους φορολογούνται μόνο σε αυτό το Κράτος, εκτός αν η επιχείρηση διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσω μιας μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σε αυτό. Αν η επιχείρηση διεξάγει εργασίες ως ανωτέρω, τότε τα κέρδη της επιχείρησης μπορεί να φορολογούνται στο άλλο Κράτος, αλλά μόνο ως προς το τμήμα αυτών, το οποίο αποδίδεται:

α) σε αυτή τη μόνιμη εγκατάσταση,

β) σε πωλήσεις σε αυτό το άλλο Κράτος αγαθών ή εμπορευμάτων του ίδιου ή παρόμοιου είδους με αυτά που πωλούνται μέσω αυτής της μόνιμης εγκατάστασης ή

γ) σε άλλες επιχειρηματικές δραστηριότητες που διεξάγονται σε αυτό το άλλο Κράτος, του ίδιου ή παρόμοιου είδους με αυτές που πραγματοποιούνται μέσω αυτής της μόνιμης εγκατάστασης.

2. Τηρουμένων των διατάξεων της παραγράφου 3, εάν μια επιχείρηση του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μέσω μιας μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σε αυτό, τότε σε κάθε ένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη, αποδίδονται στην μόνιμη αυτή εγκατάσταση τα κέρδη, τα οποία υπολογίζεται ότι θα πραγματοποιούσε, αν αυτή ήταν μια χωριστή και ανεξάρτητη επιχείρηση, που διεξάγει τις ίδιες ή παρόμοιες δραστηριότητες κάτω από τις ίδιες ή παρόμοιες συνθήκες και που συναλλάσσεται εντελώς ανεξάρτητα με την επιχείρηση, της οποίας αποτελεί μόνιμη εγκατάσταση.

3. Κατά τον προσδιορισμό των κερδών μιας μόνιμης εγκατάστασης, αναγνωρίζονται προς έκπτωση δαπάνες που πραγματοποιούνται για τους σκοπούς της επιχειρηματικής δραστηριότητας της μόνιμης εγκατάστασης, περιλαμβανομένων των διοικητικών και γενικών διαχειριστικών εξόδων που πραγματοποιούνται για τους

σκοπούς αυτούς, είτε στο Κράτος στο οποίο βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση είτε αλλού. Ωστόσο, δεν αναγνωρίζεται προς έκπτωση καμία δαπάνη, σε σχέση με ποσά, εάν υπάρχουν, τα οποία καταβάλλονται (εκτός από την πληρωμή πραγματικών δαπανών) από τη μόνιμη εγκατάσταση προς το κεντρικό κατάστημα της επιχείρησης ή προς άλλα γραφεία της, υπό την μορφή δικαιωμάτων, αμοιβών ή άλλων παρόμοιων πληρωμών, ως αντάλλαγμα για τη χρήση ευρεσιτεχνιών ή άλλων δικαιωμάτων ή υπό την μορφή προμήθειας για την παροχή ειδικών υπηρεσιών ή για τη διαχείριση ή, με την εξαίρεση των τραπεζικών επιχειρήσεων, υπό τη μορφή τόκων από το δανεισμό χρημάτων προς τη μόνιμη εγκατάσταση. Παρομοίως, κατά τον προσδιορισμό των κερδών της μόνιμης εγκατάστασης, δεν λαμβάνονται υπόψη τέτοιες πληρωμές, χρεώσεις από τη μόνιμη εγκατάσταση προς το κεντρικό κατάστημα της επιχείρησης ή προς οποιοδήποτε από τα άλλα γραφεία της.

4. Εφόσον συνηθίζεται σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος τα κέρδη που αποδίδονται στη μόνιμη εγκατάσταση να προσδιορίζονται, με βάση τον καταμερισμό των συνολικών κερδών της επιχείρησης στα διάφορα τμήματα της, οι διατάξεις της παραγράφου 2 δεν εμποδίζουν καθόλου αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος να προσδιορίζει τα φορολογητέα κέρδη με έναν τέτοιο καταμερισμό, όπως συνηθίζεται. Εντούτοις, η υιοθετούμενη αυτή μέθοδος καταμερισμού πρέπει να είναι τέτοια, ώστε το αποτέλεσμα να είναι σύμφωνο με τις αρχές που περιέχονται στο παρόν Άρθρο.

5. Κανένα κέρδος δεν αποδίδεται στη μόνιμη εγκατάσταση λόγω απλής αγοράς αγαθών ή εμπορευμάτων από την μόνιμη εγκατάσταση για την επιχείρηση.

6. Για τους σκοπούς των προηγούμενων παραγράφων, τα κέρδη που αποδίδονται στη μόνιμη εγκατάσταση, προσδιορίζονται με την ίδια μέθοδο κάθε χρόνο, εκτός αν υπάρχουν βάσιμοι και επαρκείς λόγοι για το αντίθετο.

7. Στις περιπτώσεις που στα κέρδη περιλαμβάνονται στοιχεία εισοδήματος, για τα οποία γίνεται μνεία σε άλλα άρθρα της παρούσας Σύμβασης, τότε οι διατάξεις των Άρθρων εκείνων δεν επηρεάζονται από τις διατάξεις του παρόντος Άρθρου.

Άρθρο 8
ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΕΣ ΚΑΙ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΕΣ ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ

1. Τα κέρδη που προέρχονται από την εκμετάλλευση πλοίων σε διεθνείς μεταφορές φορολογούνται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο είναι νηολογημένα τα πλοία ή από το οποίο έχουν εφοδιαστεί με ναυτιλιακά έγγραφα,

2. Τα κέρδη που προέρχονται από την εκμετάλλευση αεροσκάφους σε διεθνείς μεταφορές φορολογούνται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος, στο οποίο βρίσκεται η έδρα της πραγματικής διοίκησης της επιχείρησης.

3. Οι διατάξεις της παραγράφου 2 εφαρμόζονται, επίσης, σε κέρδη από τη συμμετοχή σε «POOL», σε κοινοπρακτικής μορφής εκμετάλλευση ή σε πρακτορείο που λειτουργεί σε διεθνές επίπεδο.

Άρθρο 9
ΣΥΝΔΕΟΜΕΝΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

1. Αν:

α) επιχείρηση του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους συμμετέχει άμεσα ή έμμεσα στη διοίκηση, στον έλεγχο ή στο κεφάλαιο μιας επιχείρησης του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους ή

β) τα ίδια πρόσωπα συμμετέχουν άμεσα ή έμμεσα στη διοίκηση, στον έλεγχο ή στο κεφάλαιο μιας επιχείρησης του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους και μιας επιχείρησης του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους,

και σε καθεμιά από τις περιπτώσεις αυτές επικρατούν ή επιβάλλονται μεταξύ των δύο επιχειρήσεων στις εμπορικές ή οικονομικές σχέσεις τους όροι οι οποίοι διαφέρουν από εκείνους που θα επικρατούσαν μεταξύ ανεξάρτητων επιχειρήσεων, τότε οποιαδήποτε κέρδη τα οποία θα είχαν πραγματοποιηθεί από μια από τις επιχειρήσεις, αλλά λόγω αυτών των όρων δεν έχουν πραγματοποιηθεί, μπορεί να περιλαμβάνονται στα κέρδη αυτής της επιχείρησης και να φορολογούνται ανάλογα.

2. Αν ένα Συμβαλλόμενο Κράτος περιλαμβάνει στα κέρδη μιας επιχείρησης αυτού του Κράτους -και φορολογεί ανάλογα- κέρδη για τα οποία μια επιχείρηση του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους έχει φορολογηθεί σε αυτό το άλλο Κράτος και τα κατ' αυτόν τον τρόπο περιληφθέντα κέρδη είναι κέρδη, τα οποία θα είχαν πραγματοποιηθεί από την επιχείρηση του πρώϊου μνημονευθέντος Κράτους, αν οι όροι που είχαν τεθεί μεταξύ των δύο επιχειρήσεων ήταν οι ίδιοι με εκείνους που θα ετίθεντο μεταξύ ανεξάρτητων επιχειρήσεων, τότε αυτό το άλλο Κράτος, προσαρμόζει ανάλογα το ποσό του φόρου που έχει επιβληθεί μέσα σε αυτό το Κράτος, επί εκείνων των κερδών. Κατά τον προσδιορισμό μιας τέτοιας προσαρμογής λαμβάνονται υπόψη οι λοιπές διατάξεις αυτής της Σύμβασης και οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών διαβουλεύονται, αν είναι αναγκαίο.

Άρθρο 10
ΜΕΡΙΣΜΑΤΑ

1. Μερίσματα που καταβάλλονται από εταιρεία που είναι κάτοικος του Συμβαλλόμενου Κράτους σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους μπορεί να φορολογούνται σε αυτό το άλλο Κράτος.

2. Εντούτοις, τέτοια μερίσματα, μπορεί επίσης να φορολογούνται στο Συμβαλλόμενο Κράτος, του οποίου η εταιρεία που καταβάλλει τα μερίσματα είναι κάτοικος και σύμφωνα με τους νόμους αυτού του Κράτους, αλλά αν ο πραγματικός δικαιούχος των μερισμάτων, είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, ο φόρος που επιβάλλεται κατ' αυτόν τον τρόπο δεν υπερβαίνει:

α) το 5% του ακαθάριστου ποσού των μερισμάτων, αν ο δικαιούχος είναι εταιρεία (εκτός από προσωπική εταιρεία) η οποία κατέχει άμεσα τουλάχιστον το 25% του κεφαλαίου της εταιρείας που καταβάλλειτα μερίσματα,

β) το 10% του ακαθάριστου ποσού των μερισμάτων σε όλες τις άλλες περιπτώσεις.

Η παρούσα παράγραφος δεν επηρεάζει τη φορολογία της εταιρείας σε σχέση με τα κέρδη από τα οποία καταβάλλονται τα μερίσματα.

3. Ο όρος «μερίσματα» όπως χρησιμοποιείται σε αυτό το Άρθρο, υποδηλώνει εισόδημα από μετοχές, από μετοχές «επικαρπίας» ή δικαιώματα «επικαρπίας», μετοχές ορυχείων, ιδρυτικούς τίτλους ή άλλα δικαιώματα συμμετοχής σε κέρδη, που δεν αποτελούν απαιτήσεις από χρέη, καθώς επίσης και εισόδημα από άλλα εταιρικά δικαιώματα το οποίο υπόκειται στην ίδια φορολογική

μεταχείριση όπως το εισόδημα από μετοχές, σύμφωνα με τους νόμους του Κράτους, του οποίου είναι κάτοικος η εταιρία που διενεργεί τη διανομή.

4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν έχουν εφαρμογή αν ο πραγματικός δικαιούχος των μερισμάτων, ο οποίος είναι κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, του οποίου η εταιρεία που καταβάλλει τα μερίσματα είναι κάτοικος, μέσω μιας μόνιμης εγκατάστασης, που βρίσκεται σε αυτό ή αν παρέχει ανεξάρτητες προσωπικές υπηρεσίες σε αυτό το άλλο Κράτος από καθορισμένη βάση που βρίσκεται σε αυτό και η συμμετοχή (holding), δυνάμει της οποίας καταβάλλονται τα μερίσματα, συνδέεται ουσιαστικά με αυτή την μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση. Σε αυτή την περίπτωση εφαρμόζονται οι διατάξεις του Άρθρου 7 ή του Άρθρου 14, ανάλογα με την περίπτωση.

5. Αν μια εταιρεία, που είναι κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, πραγματοποιεί κέρδη ή αποκτά εισόδημα στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, αυτό το άλλο Κράτος δεν μπορεί να επιβάλει κανένα φόρο στα μερίσματα που καταβάλλονται από την εταιρεία, εκτός εάν τα εν λόγω μερίσματα καταβάλλονται σε κάτοικο αυτού του άλλου Κράτους ή εάν η συμμετοχή (holding) δυνάμει της οποίας καταβάλλονται τα μερίσματα, συνδέεται ουσιαστικά με μια μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση που βρίσκεται σε αυτό το άλλο Κράτος ούτε μπορεί να υπαγάγει τα αδιανέμητα κέρδη της εταιρείας σε φόρο εταιρειών επί αδιανέμητων κερδών, ακόμη και αν τα καταβαλλόμενα μερίσματα ή τα αδιανέμητα κέρδη αποτελούνται εν όλω ή εν μέρει από κέρδη ή εισοδήματα που προκύπτουν σε αυτό το άλλο Κράτος.

6. Ανεξάρτητα από οποιαδήποτε άλλη διάταξη της παρούσας Σύμβασης, όταν μια εταιρεία που είναι κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους έχει μόνιμη εγκατάσταση στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, τα φορολογητέα κέρδη σύμφωνα με την παράγραφο 1 του Άρθρου 7 μπορεί να υπόκεινται σε φόρο παρακράτησης στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, σύμφωνα με τους νόμους του Κράτους αυτού, αλλά ο φόρος που επιβάλλεται κατ' αυτόν τον τρόπο, δεν υπερβαίνει το 7,5% του ποσού αυτών των κερδών, μετά την αφαίρεση από αυτά του φόρου εισοδήματος εταιρειών, ο οποίος επιβάλλεται σε αυτά στο άλλο Κράτος.

Άρθρο 11
ΤΟΚΟΙ

1. Τόκοι που προκύπτουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος και καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους μπορεί να φορολογούνται σε αυτό το άλλο Κράτος.

2. Εντούτοις, οι τόκοι αυτοί μπορεί να φορολογούνται επίσης στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο προκύπτουν και σύμφωνα με τους νόμους αυτού του Κράτους, αλλά αν πραγματικός δικαιούχος των τόκων είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, ο φόρος που επιβάλλεται κατ'αυτόν τον τρόπο, δεν υπερβαίνει το 10% του ακαθάριστου ποσού των τόκων. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλόμενων Κρατών καθορίζουν με αμοιβαία συμφωνία τον τρόπο εφαρμογής αυτού του περιορισμού.

3. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις της παραγράφου 2, τόκοι που προκύπτουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος και καταβάλλονται στην Κυβέρνηση ή στην Κεντρική Τράπεζα του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους εξαιρούνται από τη φορολογία στο πρώτο - μνημονευόμενο Συμβαλλόμενο Κράτος.

4. Ο όρος «τόκοι», όπως χρησιμοποιείται στο παρόν Άρθρο, υποδηλώνει εισόδημα από απαιτήσεις κάθε είδους είτε ασφαλίζονται είτε όχι με υποθήκη και είτε παρέχουν είτε όχι δικαίωμα συμμετοχής στα κέρδη του οφειλέτη και, ιδιαίτερα, εισόδημα από κρατικά χρεόγραφα και εισόδημα από ομολογίες με ή χωρίς ασφάλεια, συμπεριλαμβανομένων των δώρων (premiums) και βραβείων, που συνεπάγονται τέτοιου είδους χρεόγραφα και ομολογίες. Πρόστιμα για καθυστερημένη πληρωμή δεν θεωρούνται ως τόκοι για τους σκοπούς αυτού του άρθρου.

5. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν εφαρμόζονται αν ο πραγματικός δικαιούχος των τόκων, ο οποίος είναι κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει επιχειρηματικές δραστηριότητες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, στο οποίο προκύπτουν οι τόκοι, μέσω μιας μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σε αυτό ή παρέχει στο άλλο αυτό Κράτος ανεξάρτητες προσωπικές υπηρεσίες από καθορισμένη βάση που βρίσκεται σε αυτό και η απαίτηση από χρέος, σε σχέση με την οποία καταβάλλονται οι τόκοι, συνδέεται ουσιαστικά με αυτήν την μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση. Σε αυτήν την περίπτωση, εφαρμόζονται οι διατάξεις των Άρθρων 7 ή 14, ανάλογα με την περίπτωση.

6. Τόκοι θεωρείται ότι προκύπτουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, όταν ο καταβάλλων είναι κάτοικος αυτού του Κράτους. Αν όμως, το πρόσωπο που καταβάλλει τους τόκους, είτε αυτό είναι είτε όχι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διατηρεί σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση, σε σχέση με την οποία προέκυψε η οφειλή για την οποία καταβάλλονται οι τόκοι και οι τόκοι αυτοί βαρύνουν αυτή τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση, τότε αυτός οι τόκοι θεωρείται ότι προκύπτουν στο Κράτος, στο οποίο βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση ή η καθορισμένη βάση.

7. Σε περίπτωση που, λόγω ειδικής σχέσης μεταξύ του καταβάλλοντος και του δικαιούχου ή μεταξύ αυτών και κάποιου άλλου προσώπου, το ποσό των τόκων, λαμβανομένης υπόψη της απαίτησης από το χρέος για την οποία καταβάλλονται, υπερβαίνει το ποσό, το οποίο θα είχε συμφωνηθεί μεταξύ του καταβάλλοντος και του δικαιούχου ελλείψει μιας τέτοιας σχέσης, οι διατάξεις αυτού του Άρθρου εφαρμόζονται μόνο στο τελευταίο - μνημονευόμενο ποσό. Σε αυτή την περίπτωση, το υπερβάλλον μέρος των πληρωμών φορολογείται σύμφωνα με τους νόμους του κάθε Συμβαλλομένου Κράτους, λαμβανομένων υπόψη των λοιπών διατάξεων της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 12
ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

1. Δικαιώματα που προκύπτουν στο ένα Συμβαλλόμενο Κράτος και καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους μπορεί να φορολογούνται σε αυτό το άλλο Κράτος.

2. Μπορεί, όμως, τα δικαιώματα αυτά να φορολογούνται, επίσης, στο Συμβαλλόμενο Κράτος, στο οποίο προκύπτουν και σύμφωνα με τους νόμους του Κρά-

τους αυτού, αλλά εάν ο πραγματικός δικαιούχος των δικαιωμάτων είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, ο φόρος που επιβάλλεται κατ'αυτόν τον τρόπο, δεν υπερβαίνει το 10% του ακαθάριστου ποσού των δικαιωμάτων. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλόμενων Κρατών καθορίζουν με αμοιβαία συμφωνία τον τρόπο εφαρμογής αυτού του περιορισμού.

3. Ο όρος «δικαιώματα», όπως χρησιμοποιείται σε αυτό το Άρθρο, υποδηλώνει πληρωμές κάθε είδους, που εισπράττονται ως αντάλλαγμα για τη χρήση ή το δικαίωμα χρήσης, οποιουδήποτε δικαιώματος αναπαραγωγής φιλολογικής, καλλιτεχνικής ή επιστημονικής εργασίας, περιλαμβανομένων των κινηματογραφικών ταινιών και ταινιών ή μαγνητοταινιών για την τηλεοπτική ή ραδιοφωνική αναμετάδοση ή αναμετάδοση μέσω δορυφόρου, μέσω καλωδιακού δικτύου, μέσω οπτικών ινών ή μέσω παρόμοιας τεχνολογίας που χρησιμοποιείται για δημόσια αναμετάδοση, μαγνητοταινιών, δίσκων ή οπτικών δίσκων (software), οποιασδήποτε ευρεσιτεχνίας, εμπορικού σήματος, σχεδίου ή προτύπου, μηχανολογικού σχεδίου, μυστικού τύπόύ ή διαδικασίας παραγωγής ή για τη χρήση ή το δικαίωμα χρήσης βιομηχανικού, εμπορικού, αγροτικού ή επιστημονικού εξοπλισμού ή για πληροφορίες που αφορούν σε βιομηχανική, εμπορική, αγροτική ή επιστημονική εμπειρία (know-how). Ο όρος «δικαιώματα» περιλαμβάνει, επίσης, ωφέλεια που προκύπτει από την εκποίηση οποιουδήποτε τέτοιου δικαιώματος ή περιουσίας, που συνδέεται με την παραγωγή, την παραγωγικότητα, τη χρήση ή τη διάθεση εξ αυτών, εκτός εάν αυτό το δικαίωμα ή η περιουσία κατέχεται για διάστημα μεγαλύτερο των δύο (2) ετών.

4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν εφαρμόζονται, εάν ο πραγματικός δικαιούχος των δικαιωμάτων, ο οποίος είναι κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει επιχειρηματικές δραστηριότητες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, στο οποίο προκύπτουν τα δικαιώματα, μέσω μιας μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σε αυτό ή παρέχει σε αυτό το άλλο Κράτος ανεξάρτητες προσωπικές υπηρεσίες από καθορισμένη βάση που βρίσκεται σε αυτό και το δικαίωμα ή η περιουσία σε σχέση με την οποία καταβάλλονται τα δικαιώματα συνδέεται ουσιαστικά με την μόνιμη αυτή εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση. Σε αυτήν την περίπτωση εφαρμόζονται οι διατάξεις των Άρθρων 7 ή 14, ανάλογα με την περίπτωση.

5. Δικαιώματα θεωρείται ότι προκύπτουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος αν ο καταβάλλων είναι κάτοικος αυτού του Κράτους. Αν, όμως, το πρόσωπο που καταβάλλει τα δικαιώματα, ανεξάρτητα από το αν είναι ή όχι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διατηρεί σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση, σε σχέση με την οποία προέκυψε η υποχρέωση καταβολής των δικαιωμάτων και τα δικαιώματα αυτά βαρύνουν αυτήν την μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση, τότε τα δικαιώματα αυτά θεωρείται ότι προκύπτουν στο Κράτος στο οποίο βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση ή η καθορισμένη βάση.

6. Σε περίπτωση που, λόγω ειδικής σχέσης μεταξύ του καταβάλλοντος και του πραγματικού δικαιούχου ή μεταξύ των δύο αυτών και κάποιου άλλου προσώπου, το ποσό των δικαιωμάτων, λαμβανομένης υπόψη της χρήσης, του δικαιώματος χρήσης ή των πληροφοριών για τις οποίες αυτά καταβάλλονται, υπερβαίνει το ποσό το οποίο θα είχε συμφωνηθεί μεταξύ του καταβάλλοντος και του πραγματικού δικαιούχου, ελλείψει μιας τέτοιας σχέσης, οι διατάξεις του παρόντος Άρθρου εφαρμόζονται μόνον στο τελευταίο - μνημονευόμενο ποσόν. Σε αυτήν την περίπτωση, το υπερβάλλον μέρος των πληρωμών φορολογείται σύμφωνα με τους νόμους κάθε Συμβαλλόμενου Κράτους, λαμβανομένων υπόψη των λοιπών διατάξεων της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 13
ΩΦΕΛΕΙΑ ΑΠΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

1. Ωφέλεια που αποκτά κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους από την εκποίηση ακίνητης περιουσίας που αναφέρεται στο Άρθρο 6 και βρίσκεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μπορεί να φορολογείται σε αυτό το άλλο Κράτος.

2. Ωφέλεια από την εκποίηση κινητής περιουσίας, που αποτελεί μέρος της επαγγελματικής περιουσίας μιας μόνιμης εγκατάστασης που διατηρεί μια επιχείρηση του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος ή κινητής περιουσίας που ανήκει σε καθορισμένη βάση την οποία κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους διατηρεί στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, για τον σκοπό της παροχής ανεξάρτητων προσωπικών υπηρεσιών, περιλαμβανομένης της ωφέλειας από την εκποίηση μιας τέτοιας μόνιμης εγκατάστασης (μόνης ή με όλη την επιχείρηση) ή μιας τέτοιας καθορισμένης βάσης, μπορεί να φορολογείται σε αυτό το άλλο Κράτος.

3. Ωφέλεια από την εκποίηση πλοίων ή αεροσκαφών που εκτελούν διεθνείς μεταφορές ή κινητής περιουσίας που ανήκει στην επιχείρηση που εκμεταλλεύεται αυτά τα πλοία ή τα αεροσκάφη, φορολογείται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος, στο οποίο φορολογούνται τα κέρδη από την εκμετάλλευση των εν λόγω πλοίων ή αεροσκαφών, κατά τις διατάξεις του Άρθρου 8.

4. Ωφέλεια από την εκποίηση μετοχών εταιρείας, η περιουσία της οποίας αποτελείται άμεσα ή έμμεσα κυρίως από ακίνητη περιουσία που βρίσκεται στο ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, μπορεί να φορολογείται σε αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος.

5. Ωφέλεια από την εκποίηση οποιασδήποτε περιουσίας, εκτός από εκείνη που αναφέρεται στις παραγράφους 1 έως 4 του παρόντος Άρθρου και στην παράγραφο 3 του Άρθρου 12, φορολογείται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος, του οποίου είναι κάτοικος ο εκποιών την εν λόγω περιουσία.

Άρθρο 14
ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΕΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

1. Εισόδημα που αποκτάται από κάτοικο του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, έναντι επαγγελματικών υπηρεσιών ή άλλων δραστηριοτήτων ανεξάρτητου χαρακτήρα φορολογείται μόνον σε αυτό το Κράτος, εκτός από τις παρακάτω περιπτώσεις, κατά τις οποίες το εισόδημα μπορεί, επίσης, να φορολογείται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος:

α) Εάν αυτός διατηρεί κατά συνήθη τρόπο καθορισμένη βάση, προς του σκοπό της άσκησης των δραστηριοτήτων του. Σε αυτήν την περίπτωση, μόνον το εισόδημα αυτό, το οποίο αποδίδεται σε αυτήν την καθορισμένη βάση μπορεί να φορολογείται στο άλλο Κράτος, ή

β) Εάν αυτός διαμένει στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος για χρονική περίοδο ή περιόδους που ανέρχονται σε ή υπερβαίνουν συνολικά τις 183 ημέρες, σε οποια-

δήποτε δωδεκάμηνη περίοδο, η οποία αρχίζει ή λήγει στο οικείο οικονομικό έτος. Σε αυτήν την περίπτωση, μόνον το εισόδημα αυτό, το οποίο αυτός αποκτά από τις δραστηριότητες του, οι οποίες ασκούνται σε αυτό το άλλο Κράτος, μπορεί να φορολογείται σε αυτό το άλλο Κράτος.

2. Ο όρος «επαγγελματικές υπηρεσίες» περιλαμβάνει, ιδιαίτερα, ανεξάρτητες επιστημονικές, φιλολογικές, καλλιτεχνικές, εκπαιδευτικές ή διδακτικές δραστηριότητες, καθώς επίσης και τις ανεξάρτητες δραστηριότητες ιατρών, δικηγόρων, μηχανικών, αρχιτεκτόνων, οδοντιάτρων και λογιστών.

Άρθρο 15
ΕΞΑΡΤΗΜΕΝΕΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

1. Με την επιφύλαξη των διατάξεων των Άρθρων 16, 18, 19, 20 και 21 μισθοί, ημερομίσθια και άλλες παρόμοιες αμοιβές που αποκτώνται από κάτοικο του ενός, Συμβαλλόμενου Κράτους έναντι εξαρτημένης εργασίας φορολογούνται μόνον σε αυτό το Κράτος, εκτός αν η απασχόληση ασκείται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος. Αν η εργασία ασκείται κατ' αυτόν τον τρόπο, η αμοιβή που αποκτάται από αυτήν μπορεί να φορολογείται σε αυτό το άλλο Κράτος.

2. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις της παραγράφου 1, αμοιβή που αποκτάται από κάτοικο του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους έναντι εξαρτημένης εργασίας, που ασκείται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, φορολογείται μόνο στο πρώτο - μνημονευόμενο Κράτος, εάν:

α) ο δικαιούχος της αμοιβής βρίσκεται στο άλλο Κράτος για χρονική περίοδο ή περιόδους που δεν υπερβαίνουν συνολικά τις 183 μέρες σε οποιαδήποτε δωδεκάμηνη περίοδο, η οποία αρχίζει ή λήγει στο οικείο οικονομικό έτος και

β) η αμοιβή καταβάλλεται από ή για λογαριασμό εργοδότη, ο οποίος δεν είναι κάτοικος του άλλου Κράτους και

γ) η αμοιβή δεν βαρύνει μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση την οποία ο εργοδότης διατηρεί στο άλλο Κράτος.

3. Ανεξάρτητα από τις προηγούμενες διατάξεις του παρόντος Άρθρου, αμοιβή που αποκτάται έναντι εξαρτημένης εργασίας, που ασκείται σε πλοίο ή αεροσκάφος σε διεθνείς μεταφορές, μπορεί να φορολογείται στο Συμβαλλόμενο Κράτος, στο οποίο φορολογούνται τα κέρδη από την εκμετάλλευση του πλοίου ή του αεροσκάφους, κατά τις διατάξεις του Άρθρου 8.

Άρθρο 16
ΑΜΟΙΒΕΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΩΝ ΚΑΙ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΙΣ ΑΝΩΤΑΤΩΝ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΩΝ ΣΤΕΛΕΧΩΝ

1. Αμοιβές διευθυντών και άλλες παρόμοιες πληρωμές που αποκτώνται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους υπό την ιδιότητά του ως μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου, του Εποπτικού Συμβουλίου ή άλλου οργάνου παρόμοιας φύσης, μιας εταιρείας, η οποία είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, μπορεί να φορολογούνται σε αυτό το άλλο Κράτος.

2. Μισθοί, ημερομίσθια και άλλες παρόμοιες αμοιβές που αποκτώνται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, υπό την ιδιότητά του ως ανώτατου στελέχους μιας εταιρείας, η οποία είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, μπορεί να φορολογούνται σε αυτό το άλλο Κράτος.

Άρθρο 17
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΕΣ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΕΣ

1. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των Άρθρων 14 και 15, εισόδημα που αποκτάται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, ως πρόσωπο που παρέχει υπηρεσίες ψυχαγωγίας, όπως καλλιτέχνης θεάτρου, κινηματογράφου, ραδιοφώνου ή τηλεόρασης ή ως μουσικός ή ως αθλητής, από την άσκηση των προσωπικών αυτών δραστηριοτήτων του στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μπορεί να φορολογούνται σε αυτό το άλλο Κράτος.

2. Αν εισόδημα από την άσκηση προσωπικών δραστηριοτήτων ενός προσώπου που παρέχει υπηρεσίες ψυχαγωγίας ή ενός αθλητή, υπό την ιδιότητά του αυτή, δεν περιέρχεται σε αυτό το ίδιο πρόσωπο που παρέχει τις υπηρεσίες ψυχαγωγίας ή στον ίδιο τον αθλητή, αλλά σε άλλο πρόσωπο, αυτό το εισόδημα μπορεί, ανεξάρτητα από τις διατάξεις των Άρθρων 7, 14 και 15, να φορολογείται στο Συμβαλλόμενο Κράτος, στο οποίο ασκούνται οι δραστηριότητες του προσώπου που παρέχει υπηρεσίες ψυχαγωγίας ή του αθλητή.

3. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του παρόντος Άρθρου, εισόδημα που αποκτάται από την άσκηση τέτοιων δραστηριοτήτων, όπως αυτές αναφέρονται στην παράγραφο 1, μέσω προγράμματος αθλητισμού και πολιτιστικής συνεργασίας, το οποίο εγκρίνεται και χρηματοδοτείται καθ' ολοκληρίαν ή κατά κύριο λόγο, κυρίως από τις κυβερνήσεις των δύο Συμβαλλόμενων Κρατών και διεξάγεται σε μη κερδοσκοπική βάση, εξαιρείται από τη φορολογία στο Συμβαλλόμενο Κράτος, στο οποίο διεξάγονται οι δραστηριότητες αυτές.

Άρθρο 18
ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΩΜΕΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ

1. Με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 2 του Άρθρου 19, συντάξεις και άλλες παρόμοιες αμοιβές, που καταβάλλονται σε κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους έναντι προηγούμενης εξαρτημένης εργασίας φορολογούνται μόνο σε αυτό το Κράτος.

2. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις της παραγράφου 1, συντάξεις και άλλες πληρωμές που καταβάλλονται, σύμφωνα με τη νομοθεσία της κοινωνικής ασφάλισης ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, μπορεί να φορολογούνται σε αυτό το Κράτος.

Άρθρο 19
ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

α) Μισθοί, ημερομίσθια και άλλες παρόμοιες αμοιβές, εκτός από σύνταξη, που καταβάλλονται από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος ή μια πολιτική υποδιαίρεση ή μια τοπική αρχή αυτού σε ένα φυσικό πρόσωπο, έναντι υπηρεσιών που παρασχέθηκαν προς αυτό το Κράτος ή την υποδιαίρεση ή την τοπική αρχή αυτού, φορολογούνται μόνο σε αυτό το Κράτος.

β) Εντούτοις, αυτοί οι μισθοί, ημερομίσθια και άλλες παρόμοιες αμοιβές φορολογούνται μόνο στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, αν οι υπηρεσίες παρέχονται εντός του Κράτους αυτού και το φυσικό πρόσωπο είναι κάτοικος αυτού του Κράτους, ο οποίος:

(i) είναι υπήκοος αυτού του Κράτους ή

(ii) δεν έγινε κάτοικος αυτού του Κράτους αποκλειστικά και μόνον για το σκοπό της παροχής των υπηρεσιών.

2. α) Οποιαδήποτε σύνταξη που καταβάλλεται από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος ή από ταμεία που έχουν συσταθεί από αυτό ή από μία πολιτική υποδιαίρεση ή από μία τοπική αρχή αυτού σε ένα φυσικό πρόσωπο, έναντι υπηρεσιών που παρασχέθηκαν προς το Κράτος αυτό ή προς την πολιτική υποδιαίρεση ή προς την τοπική αρχή αυτού, φορολογείται μόνο σε αυτό το Κράτος.

β) Ωστόσο, μια τέτοια σύνταξη φορολογείται μόνο στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, αν το φυσικό πρόσωπο είναι κάτοικος και υπήκοος αυτού του άλλου Κράτους.

3. Οι διατάξεις των Άρθρων 15, 16, 17 και 18 εφαρμόζονται σε μισθούς, ημερομίσθια και άλλες παρόμοιες αμοιβές και σε συντάξεις, έναντι υπηρεσιών που παρασχέθηκαν σε σχέση με επιχειρηματική δραστηριότητα, που ασκείται από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος ή μια πολιτική υποδιαίρεση ή μια τοπική αρχή αυτού.

Άρθρο 20
ΣΠΟΥΔΑΣΤΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΤΕΥΟΜΕΝΟΙ

Χρηματικά ποσά, τα οποία σπουδαστής ή μαθητευόμενος, ο οποίος είναι ή ήταν αμέσως πριν από την μετάβαση του στο ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους και ο οποίος βρίσκεται στο πρώτο - μνημονευόμενο Κράτος αποκλειστικά και μόνον για το σκοπό της εκπαίδευσης ή εξάσκησής του, λαμβάνει για το σκοπό της συντήρησης, εκπαίδευσης ή εξάσκησής του, δεν φορολογούνται σε αυτό το Κράτος, με την προϋπόθεση ότι τα καταβαλλόμενα αυτά ποσά προκύπτουν από πηγές που βρίσκονται εκτός αυτού του Κράτους.

Άρθρο 21
ΔΑΣΚΑΛΟΙ ΚΑΙ ΕΡΕΥΝΗΤΕΣ

1. Οποιοδήποτε φυσικό πρόσωπο, το οποίο επισκέπτεται ένα Συμβαλλόμενο Κράτος ύστερα από πρόσκληση από αυτό το Κράτους, από ένα πανεπιστήμιο, από ένα εκπαιδευτικό ίδρυμα ή οποιονδήποτε άλλον μη κερδοσκοπικό πολιτιστικό φορέα, για μια περίοδο που δεν υπερβαίνει τα δύο (2) χρόνια, έχοντας ως αποκλειστικό σκοπό τη διδασκαλία, την παράδοση διαλέξεων ή τη διεξαγωγή ερευνών στον φορέα αυτόν και το οποίο είναι ή ήταν αμέσως πριν από αυτήν την επίσκεψη κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, εξαιρείται της φορολογίας στο πρώτο Συμβαλλόμενο Κράτος, σχετικά με την αμοιβή που λαμβάνει για τη δραστηριότητα αυτήν, υπό τον όρο ότι αυτή η αμοιβή προκύπτει από πηγές που βρίσκονται εκτός αυτού του Κράτους.

2. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 δεν εφαρμόζονται σχετικά με τις αμοιβές που λαμβάνονται για ερευνητικές εργασίες, οι οποίες αναλαμβάνονται όχι προς το δημόσιο συμφέρον, αλλά, κατά κύριο λόγο, για το ιδιωτικό όφελος ενός συγκεκριμένου προσώπου ή προσώπων.

Άρθρο 22
ΑΛΛΑ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΑ

1. Στοιχεία εισοδήματος κατοίκου ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, οπουδήποτε και αν προκύπτουν, η φορολογική μεταχείριση των οποίων δεν καθορίζεται από τα προηγούμενα Άρθρα της παρούσας Σύμβασης, φορολογούνται μόνο σε αυτό το Κράτος.

2. Οι διατάξεις της παραγράφου 1, δεν εφαρμόζονται σε εισόδημα, με εξαίρεση το εισόδημα από ακίνητη περιουσία, όπως αυτή ορίζεται στην παράγραφο 2 του Άρθρου 6, εάν ο εισπράττων αυτό το εισόδημα, ο οποίος είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει επιχειρηματική δραστηριότητα στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσω μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σε αυτό ή ασκεί σε αυτό το άλλο Κράτος ανεξάρτητες προσωπικές υπηρεσίες από μια καθορισμένη βάση που βρίσκεται σε αυτό και το δικαίωμα ή περιουσία σε σχέση με την οποία καταβάλλεται το εισόδημα συνδέεται ουσιαστικά με αυτήν τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση. Σε αυτήν την περίπτωση εφαρμόζονται οι διατάξεις του Άρθρου 7 ή του Άρθρου 14, ανάλογα με την περίπτωση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV
ΜΕΘΟΔΟΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΑΛΕΙΨΗ
ΤΗΣ ΔΙΠΛΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ

Άρθρο 23
ΕΞΑΛΕΙΨΗ ΤΗΣ ΔΙΠΛΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ

1. Όταν κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους αποκτά εισόδημα το οποίο, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης, μπορεί να φορολογείται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, το πρώτο - μνημονευόμενο Κράτος αναγνωρίζει, με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 2, ως έκπτωση από το φόρο εισοδήματος αυτού του κατοίκου, ποσό ίσο προς το φόρο εισοδήματος που καταβλήθηκε σε αυτό το άλλο Κράτος.

Εντούτοις, τέτοια έκπτωση, δεν υπερβαίνει το μέρος εκείνο του φόρου, όπως υπολογίστηκε πριν δοθεί η έκπτωση, το οποίο αντιστοιχεί σε ένα τέτοιο εισόδημα, το οποίο μπορεί να φορολογείται σε αυτό το άλλο Κράτος.

2. Όταν, σύμφωνα με τους νόμους του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους μια απαλλαγή ή μείωση φόρων που καλύπτονται από την παρούσα Σύμβαση χορηγείται για τον σκοπό της ενθάρρυνσης της οικονομικής ανάπτυξης σε αυτό το Κράτος, ο φόρος ο οποίος θα είχε καταβληθεί αν δεν υπήρχε αυτή η απαλλαγή ή η μείωση θεωρείται ότι έχει καταβληθεί, για τους σκοπούς της παραγράφου 1.

3. Όταν, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης, το εισόδημα που αποκτάται από κάτοικο του ενός Συμβαλλομένου Κράτους εξαιρείται από τη φορολογία σε αυτό το Κράτος, αυτό το Κράτος μπορεί, ωστόσο, κατά τον υπολογισμό του ποσοστού του φόρου στο υπόλοιπο εισόδημα ενός τέτοιου κατοίκου, να λάβει υπόψη του το εισόδημα που έχει εξαιρεθεί.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V
ΕΙΔΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 24
ΜΗ ΔΙΑΚΡΙΤΙΚΗ ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΗ

1. Οι υπήκοοι του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους δεν υπόκεινται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος σε οποιαδήποτε φορολογία ή οποιαδήποτε σχετική με αυτή επιβάρυνση, η οποία είναι διάφορη ή περισσότερο επαχθής από τη φορολογία και τις σχετικές επιβαρύνσεις, στις οποίες υπόκεινται ή μπορούν να υπαχθούν οι υπήκοοι του άλλου αυτού Κράτους κάτω από τις ίδιες συνθήκες, ιδιαίτερα σε σχέση με την κατοικία. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις του Άρθρου 1, η διάταξη αυτή εφαρμόζεται, επίσης, σε πρόσωπα, τα οποία δεν είναι κάτοικοι του ενός ή και των δύο Συμβαλλομένων Κρατών.

2. Απάτριδες, οι οποίοι είναι κάτοικοι του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους δεν υποβάλλεται, σε κανένα από

τα Συμβαλλόμενα Κράτη, σε καμία φορολογία ή καμία σχετική με αυτήν επιβάρυνση, η οποία είναι διαφορετική ή περισσότερο επαχθής από τη φορολογία και τις σχετικές επιβαρύνσεις, στις οποίες υποβάλλεται ή μπορεί να υποβληθεί ο υπήκοος του εν λόγω Κράτους, κάτω από τις ίδιες συνθήκες, ιδιαίτερα σε σχέση με την κατοικία.

3. Η φορολογία που επιβάλλεται σε μόνιμη εγκατάσταση, την οποία μια επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους διατηρεί στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, δεν είναι λιγότερο ευνοϊκή σε αυτό το άλλο Κράτος από τη φορολογία που επιβάλλεται σε επιχειρήσεις αυτού του άλλου Κράτους, οι οποίες διεξάγουν τις ίδιες δραστηριότητες. Η διάταξη αυτή δεν ερμηνεύεται ότι υποχρεώνει ένα Συμβαλλόμενο Κράτος να χορηγεί σε κατοίκους του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους οποιεσδήποτε προσωπικές εκπτώσεις, απαλλαγές και μειώσεις για φορολογικούς σκοπούς, λόγω προσωπικής κατάστασης ή οικογενειακών υποχρεώσεων, τις οποίες χορηγεί στους δικούς του κατοίκους.

4. Εξαιρουμένων των περιπτώσεων, κατά τις οποίες εφαρμόζονται οι διατάξεις της παραγράφου 1 του Άρθρου 9, της παραγράφου 7 του Άρθρου 11 ή της παραγράφου 6 του Άρθρου 12, τόκοι, δικαιώματα και άλλες πληρωμές, που καταβάλλονται από μία επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, αναγνωρίζονται προς έκπτωση, κατά τον προσδιορισμό των φορολογητέων κερδών της εν λόγω επιχείρησης, με τους ίδιους όρους ως αν είχαν καταβληθεί σε κάτοικο του πρώτου - μνημονευόμενου Κράτους.

5. Επιχειρήσεις του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, των οποίων το κεφάλαιο εν όλω ή εν μέρει ανήκει ή ελέγχεται, άμεσα ή έμμεσα, από ένα ή περισσότερους κατοίκους του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, δεν υπόκεινται στο πρώτο - μνημονευόμενου Κράτος σε οποιαδήποτε φορολογία ή οποιαδήποτε σχετική με αυτήν επιβάρυνση, η οποία είναι διαφορετική ή περισσότερο επαχθής από τη φορολογία και τις σχετικές επιβαρύνσεις, στις οποίες υποβάλλονται ή μπορεί να υποβληθούν άλλες παρόμοιες επιχειρήσεις του πρώτου - μνημονευόμενου Κράτους.

6. Σε καμία περίπτωση οι διατάξεις αυτού του Άρθρου δεν ερμηνεύονται κατά τέτοιον τρόπο, ώστε να εμποδίζουν κάθε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος:

- να επιβάλλει φόρο, όπως αυτός περιγράφεται στην παράγραφο 6 του άρθρου 10
- να εφαρμόζει τις διατάξεις του εσωτερικού του δικαίου, σχετικά με την υποκεφαλαιοδότηση (thin capitalization).

7. Οι διατάξεις του παρόντος Άρθρου, εφαρμόζονται σε φόρους κάθε είδους και μορφής ανεξάρτητα από τις διατάξεις του Άρθρου 2.

Άρθρο 25
ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΜΟΙΒΑΙΟΥ ΔΙΑΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ

1. Όταν ένα πρόσωπο θεωρεί ότι οι ενέργειες του ενός ή και των δύο Συμβαλλομένων Κρατών έχουν ή θα έχουν γι' αυτό ως αποτέλεσμα την επιβολή φορολογίας, η οποία δεν είναι σύμφωνη με τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης, μπορεί, ανεξάρτητα από τα μέσα θεραπείας, που προβλέπονται από την εσωτερική νομοθεσία αυτών των Κρατών, να θέσει την περίπτωση του υπόψη της αρμόδιας αρχής του Συμβαλλόμενου Κράτους, του οποίου είναι κάτοικος ή, αν εφαρμόζεται για το πρόσωπο αυτό η παράγραφος 1 του Άρθρου 24, ενώπιον της αρμόδιας αρχής του Συμβαλλόμενου Κράτους, του οποίου είναι υπήκοος. Η περίπτωση αυτή πρέπει να τεθεί υπόψη μέσα σε τρία χρόνια από την πρώτη κοινοποίηση της πράξης η οποία έχει ως αποτέλεσμα την επιβολή φορολογίας, η οποία δεν είναι σύμφωνη με τις διατάξεις της Σύμβασης.

2. Η αρμόδια αρχή προσπαθεί, αν θεωρήσει βάσιμη την ένσταση και η ίδια δεν μπορεί να δώσει ικανοποιητική λύση, να επιλύσει τη διαφορά με αμοιβαία συμφωνία με την αρμόδια αρχή του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, με σκοπό την αποφυγή φορολογίας που δεν είναι σύμφωνη με τη Σύμβαση. Οποιαδήποτε συμφωνία επιτευχθεί εφαρμόζεται ανεξάρτητα από τις προθεσμίες που ορίζονται στην εσωτερική νομοθεσία των Συμβαλλομένων Κρατών.

3. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών προσπαθούν να επιλύουν με αμοιβαία συμφωνία οποιεσδήποτε δυσχέρειες ή αμφιβολίες ανακύπτουν ως προς την ερμηνεία ή την εφαρμογή της Σύμβασης. Μπορούν επίσης να διαβουλεύονται για την αποφυγή της διπλής φορολογίας σε περιπτώσεις, οι οποίες δεν προβλέπονται από τη Σύμβαση.

4. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών μπορούν να επικοινωνούν μεταξύ τους απευθείας, καθώς και μέσω μίας μικτής επιτροπής, αποτελούμενης από τις ίδιες ή τους εκπροσώπους τους, με σκοπό την επίτευξη συμφωνίας, κατά την έννοια των προηγούμενων παραγράφων.

Άρθρο 26
ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ

1. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών ανταλλάσσουν πληροφορίες, οι οποίες είναι αναγκαίες για την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας Σύμβασης ή των εσωτερικών νομοθεσιών των Συμβαλλομένων Κρατών, σε σχέση με τους φόρους που καλύπτονται από τη Σύμβαση, στο μέτρο που η φορολογία σύμφωνα με αυτές δεν είναι αντίθετη με τη Σύμβαση. Η ανταλλαγή πληροφοριών δεν περιορίζεται από το Άρθρο 1. Όλες οι πληροφορίες που λαμβάνει ένα Συμβαλλόμενο Κράτος θεωρούνται ως απόρρητες κατά τον ίδιο τρόπο, όπως οι πληροφορίες που συλλέγονται σύμφωνα με την εσωτερική νομοθεσία του Κράτους αυτού και αποκαλύπτονται μόνο σε πρόσωπα ή αρχές (συμπεριλαμβανομένων των δικαστηρίων και των διοικητικών οργάνων) που σχετίζονται με τη βεβαίωση ή είσπραξη, την αναγκαστική εκτέλεση ή δίωξη ή την εκδίκαση προσφυγών, αναφορικά με τους φόρους που καλύπτονται από τη Σύμβαση. Τα πρόσωπα αυτά ή οι αρχές αυτές χρησιμοποιούν τις πληροφορίες μόνο για τους ως άνω σκοπούς. Μπορούν να αποκαλύπτουν τις πληροφορίες στο δικαστήριο κατά την επ' ακροατηρίω διαδικασία ή σε δικαστικές αποφάσεις.

2. Σε καμία περίπτωση οι διατάξεις της παραγράφου 1 δεν ερμηνεύονται ότι επιβάλλουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος την υποχρέωση:

α) να λαμβάνει διοικητικά μέτρα αντίθετα με την νομοθεσία και τη διοικητική πρακτική αυτού ή του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους,

β) να παρέχει πληροφορίες που δεν μπορούν να αποκτηθούν σύμφωνα με τη νομοθεσία ή κατά τη συνήθη διοικητική πρακτική αυτού ή του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους,

γ) να παρέχει πληροφορίες που να αποκαλύπτουν οποιοδήποτε συναλλακτικό, επιχειρηματικό, βιομηχανικό, εμπορικό ή επαγγελματικό απόρρητο ή εμπορική διαδικασία ή πληροφορία, η αποκάλυψη των οποίων θα ήταν αντίθετη με κανόνα δημόσιας τάξης (ordre public).

Άρθρο 27
ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΣΤΗΝ ΕΙΣΠΡΑΞΗ

1. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη παρέχουν αμοιβαία συνδρομή στο βαθμό που τους επιτρέπει αντίστοιχα η εσωτερική τους νομοθεσία, προκείμενου να εισπράξουν τους φόρους που αναφέρονται στο Άρθρο 2, καθώς επίσης και τόκους καν πρόστιμα που σχετίζονται με αυτούς τους φόρους, υπό την προϋπόθεση ότι έχουν ληφθεί τα κατάλληλα μέτρα για αυτήν την είσπραξη αυτών των φόρων από το Συμβαλλόμενο Κράτος, το οποίο αιτείται τη συνδρομή.

2. Αξιώσεις που σχετίζονται με το αίτημα συνδρομής δεν έχουν προτεραιότητα έναντι φόρων που ανήκουν στο Συμβαλλόμενο Κράτος το οποίο παρέχει τη συνδρομή και οι διατάξεις της παραγράφου 1 του Άρθρου 26 εφαρμόζονται, επίσης, σχετικά με οποιαδήποτε πληροφορία χορηγείται, σύμφωνα με το παρόν Άρθρο, στην αρμόδια αρχή ενός Συμβαλλόμενου Κράτους.

3. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλόμενων Κρατών καθορίζουν με αμοιβαία συμφωνία τον τρόπο εφαρμογής των διατάξεων αυτού του Άρθρου.

Άρθρο 28
ΜΕΛΗ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΞΕΝΙΚΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ

Τίποτα σε αυτή τη Σύμβαση δεν επηρεάζει τα φορολογικά προνόμια των μελών των διπλωματικών ή των προξενικών αποστολών, κατά τους γενικούς κανόνες του διεθνούς δικαίου ή κατά τις διατάξεις ειδικών συμφωνιών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI
ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 29
ΘΕΣΗ ΣΕ ΙΣΧΥ

1. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη γνωστοποιούν το ένα στο άλλο εγγράφως, μέσω της διπλωματικής οδού, την ολοκλήρωση των νομικών διαδικασιών που απαιτούν αντίστοιχα οι εσωτερικές νομοθεσίες τους.

2. Η Σύμβαση τίθεται σε ισχύ 30 ημέρες, μετά την ημερομηνία ανταλλαγής των εγγράφων επικύρωσης και οι διατάξεις της έχουν εφαρμογή:

α) αναφορικά με τους φόρους που παρακρατούνται στην πηγή, σχετικά με ποσά καταβλήθηκαν ή πιστώθηκαν κατά ή μετά την πρώτη ημέρα του Ιανουαρίου του πρώτου ημερολογιακού έτους που ακολουθεί το έτος κατά το οποίο η Σύμβαση τίθεται σε ισχύ και

β) αναφορικά με άλλους φόρους, για κάθε φορολογικό έτος ή περίοδο που αρχίζει κατά ή μετά την πρώτη ημέρα του Ιανουαρίου του ημερολογιακού έτους που ακολουθεί το έτος κατά το οποίο η Σύμβαση τίθεται σε ισχύ.

Άρθρο 30
ΛΗΞΗ

Η παρούσα Σύμβαση παραμένει σε ισχύ μέχρι να καταγγελθεί από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος. Κάθε ένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη μπορεί να καταγγείλει την Σύμβαση, μέσω της διπλωματικής οδού, επιδίδοντας έγγραφη καταγγελία για τη λήξη της έξι (6) τουλάχιστον μήνες πριν από το τέλος οποιουδήποτε ημερολογιακού έτους. Σε αυτή την περίπτωση, η Σύμβαση παύει να ισχύει:

α) αναφορικά με τους φόρους που παρακρατούνται στην πηγή, για ποσά που έχουν καταβληθεί ή πιστωθεί κατά ή μετά την πρώτη ημέρα του Ιανουαρίου του ημερολογιακού έτους που ακολουθεί το έτος κατά το οποίο επιδόθηκε η καταγγελία αυτή και

β) αναφορικά με τους άλλους φόρους, για οποιοδήποτε φορολογικό έτος ή περίοδο που αρχίζει κατά ή μετά την πρώτη ημέρα του Ιανουαρίου του πρώτου ημερολογιακού έτους το οποίο ακολουθεί το έτος κατά το οποίο επιδόθηκε η καταγγελία αυτή.

ΣΕ ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΣΗ ΤΩΝ ΑΝΩΤΕΡΩ οι υπογεγραμμένοι, δεόντως εξουσιοδοτημένοι γι' αυτό από τις Κυβερνήσεις τους αντίστοιχα, υπέγραψαν την παρούσα Σύμβαση.

Έγινε σε δύο πρωτότυπα στο Ραμπάτ, στις 20 Μαρτίου 2007, στην Αραβική, στην Ελληνική, στη Γαλλική και στην Αγγλική γλώσσα. Όλα τα κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά. Σε περίπτωση διάστασης στην ερμηνεία, το Αγγλικό κείμενο υπερισχύει.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ	ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΜΑΡΟΚΟΥ
Ευριπίδης ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ Υφυπουργός Εξωτερικών	Μουσταφά ΜΕΣΣΑΟΥΡΙ Υπουργός Εξωτερικού Εμπορίου

Άρθρο δεύτερο

Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και της Σύμβασης που κυρώνεται από την πλήρωση των προϋποθέσεων του άρθρου 29 παρ. 2 αυτής.

Παραγγέλλομε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως νόμου του Κράτους.

Αθήνα, 16 Φεβρουαρίου 2010

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΑΡΟΛΟΣ ΓΡ. ΠΑΠΟΥΛΙΑΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ	ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ	**ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ**

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ, ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ

ΛΟΥΚΙΑ-ΤΑΡΣΙΤΣΑ ΚΑΤΣΕΛΗ

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους

Αθήνα, 16 Οκτωβρίου 2005

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ

01000191602100032

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ
ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΟΥ 34 * ΑΘΗΝΑ 104 32 * ΤΗΛ. 210 52 79 000 * FAX 210 52 21 004
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: http://www.et.gr – e-mail: webmaster.et@et.gr